

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Deluxea a. s.**, se sídlem Na příkopě 9, Praha, zastoupen Mgr. Ing. Milanem Šoubou, advokátem se sídlem Cihlářská 19, Brno, proti žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 15, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2020, č. j. 62 A 277/2017 - 55,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Ing. Milana Šouby, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal v zákonné lhůtě kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2020, č. j. 62 A 277/2017 - 55, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2017, č. j. ČOI 89053/16/O100/3000/16/17/Be/Št.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[3] Stěžovatel neuhradil soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jej proto vyzval usnesením ze dne 5. 3. 2020, č. j. 7 As 51/2020 - 8, k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy. Současně ho poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupci stěžovatele doručena dne 8. 3. 2020.

[4] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[5] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byla neděle 8. 3. 2020, bylo posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku pondělí 23. 3. 2020 (ke stanovení okamžiku doručení do datové schránky srovnej § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, a dále usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 3. 2019, č. j. 4 As 11/2019 - 55).

[6] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu. Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[7] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu v úterý 24. 3. 2020, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Tato skutečnost vyplývá ze „Záznamu o složení“, založeného ve spisu na č. l. 10, který je dokladem o tom, kdy byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu a soud s ním mohl fakticky nakládat.

pokračování

[8] Stěžovatel tak nezaplatil soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty nelze přihlížet (k tomu srovnej usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19). Na tomto místě považuje Nejvyšší správní soud za vhodné uvést, že s ohledem na vyhlášení nouzového stavu vládou dne 12. 3. 2020 (č. 69/2020 Sb.) a přijetí celé řady mimořádných opatření vážil, zda nejsou v posuzovaném případě dány zvláštní důvody, které by ospravedlňovaly zmeškání lhůty. Tyto okolnosti však neshledal. Usnesení ze dne 5. 3. 2020, č. j. 7 As 51/2020 - 8, bylo zástupci stěžovatele doručeno elektronicky prostřednictvím datové schránky. Soudní poplatek byl následně uhrazen rovněž elektronicky převodem na účet zdejšího soudu. Pro úhradu poplatku tedy stěžovatel zvolil způsob, který nebyl v rámci vyhlášeného nouzového stavu mimořádnými opatřeními omezen, neboť jednotlivé bankovní ústavy svou činnost neomezily tak, aby to stěžovateli znemožnilo úhradu soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Stěžovatel ostatně ani ve (včasném) doplnění kasační stížnosti ze dne 6. 4. 2020 neuvedl žádné informace odůvodňující úhradu soudního poplatku po marném uplynutí lhůty, případně ani netvrdil, že by se nacházel ve finanční nouzi, neměl dostatek prostředků na úhradu soudního poplatku a žádal o osvobození od soudních poplatků. Dle všech dostupných informací tedy vyhlášení nouzového stavu a zavedení mimořádných opatření nemělo v posuzovaném případě na úhradu soudního poplatku, respektive marné uplynutí lhůty k jeho úhradě, vliv.

[9] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[10] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[11] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu